



**A Kúria
mint másodfokú bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Kf.II.38.169/2018/6.

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Kalas Tibor előadó bíró
Dr. Márton Gizella bíró

A felperes: Magyar Telekom Nyrt.
(1013 Budapest, Krisztina körút 55.)

A felperes képviselője: Okányi Ügyvédi Iroda
[REDACTED]
(1053 Budapest, Károlyi utca 12.)

Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és
Információszabadság Hatóság
(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet
fasor 22/C.)

Az alperes képviselője: Szabó Dudás Hargita Ügyvédi Iroda
[REDACTED]
(1011 Budapest, Corvin tér 10.)

A per tárgya: adatvédelmi ügyben hozott
közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes
A fellebbezett határozat: Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú
bíróság
101.K.700.588/2018/18. számú
ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Törvényszék 101.K.700.588/2018/18. számú ítéletét helybenhagyja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint másodfokú perköltséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Kf.II.38.169/2018/6.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A másodfokú eljárás alapjául alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes NAIH/2018/153/6/H. számú határozatában megállapította, hogy a felperes érvényes adatkezelési jogalap nélkül kezelte közvetlen üzletszerzés céljából [REDACTED] felperes ügyfelének személyes adatait. Ezért a felperest 2.000.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, valamint elrendelte a határozat honlapon történő közzétételét. A határozat indokolása szerint felperes ügyfele, [REDACTED] 2017. április 6. napján bejelentéssel fordult a hatósághoz, melyben előadta, hogy több alkalommal jelezte írásban a felperes szolgáltató számára, hogy nem kíván közvetlen üzletszerzési célból ajánlatokat fogadni. Kérte személyes adatainak törlését, ugyanakkor kérelme és bejelentése ellenére továbbra is folyamatosan kapott reklámjellegű üzeneteket. A tényállás tisztázása körében alperes rögzítette a bejelentő, valamint a felperes közötti szerződési nyilatkozatokat, azok tartalmát és időpontját, valamint a magánszemély által tett bejelentéseket. Összességében megállapította, hogy különböző csatornákon felperes ügyfele több alkalommal jelezte kérését az üzletszerződési célú adatkezelés megszüntetésére, ugyanakkor az alperes csak 2017. május 3. napján tette „tiltó státuszúra” a bejelentő adatait. Az alperes döntésében hivatkozott az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 14. §-ára, mely szerint az érintett kérelmezheti az adatkezelőtől személyes adatainak - a kötelező adatkezelés kivételével - törlését vagy zárolását [c) pont], továbbá az Infotv. 21. § (1) és (3) bekezdésére, mely szerint az érintett tiltakozhat személyes adatainak kezelése ellen, illetve ha az adatkezelő az érintett tiltakozásának megalapozottságát megállapítja, az adatkezelést, beleértve a további adatfelvételt és adattovábbítást is, megszünteti, s az adatokat zárolja, valamint a tiltakozásról továbbá az annak alapján tett intézkedésekről értesíti mindazokat, akik részére a tiltakozással érintett személyes adatokat korábban továbbította, és akik kötelesek intézkedni a tiltakozás jogérvényesítése érdekében.
- [2] Az alperes utalt a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 6. § (1), (3) és (5) bekezdéseire is, mely a természetes személynek, mint a reklám címzettjének közvetlen megkeresésével, illetve az adatok kezelésével kapcsolatban tartalmaz rendelkezéseket. Az alperes felhívta továbbá az ügy jogi keretei között az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Elkertv.) 14. § (1) bekezdését, melynek értelmében elektronikus hirdetés bármely információs társadalommal összefüggő szolgáltatás, vagy beszéd célú telefonhívás kivételével elektronikus hírközlés útján közölt, a Grtv. 3. § d) pontja szerinti reklám, vagy

Kf.II.38.169/2018/6.

társadalmi cél megvalósításához kapcsolódó reklámnak nem minősülő tájékoztatás. Az alperes megállapítása szerint az adatkezeléssel összefüggő ügyféli hozzájárulás önkéntessége már az ügyfél és a felperes közötti, 2013. évi előfizetői szerződéskötés során sem érvényesült. Az alperes kiemelte, hogy a felperes által alkalmazott sablonszerződés nem biztosított tényleges választási lehetőséget az ügyfélnek abban a tekintetben, hogy a közvetlen üzletszerzési célú adatkezeléshez megadandó hozzájárulás vonatkozásában önállóan, szerződés megkötésére irányuló nyilatkozattól elkülönült nyilatkozatot tegyen. Az alperes kiemelte, hogy az Infotv. rendelkezései alapján a személyes adatok kezeléséhez adott hozzájárulásnak határozottnak és félreérthetetlennek kell lennie. Ennek nem felel meg az a felperesi gyakorlat sem, mely az ún. Telekom-fiók létrehozása során a regisztrációs folyamatban érvényesül. A felperes ugyanis ún. előre kipipált „checkbox”-ot alkalmaz az adatkezelési hozzájárulás során, amely ugyan elvileg lehetővé teszi, hogy a regisztrációra vonatkozó jognyilatkozattól az adatkezelés tekintetében eltérő nyilatkozatot tegyen az ügyfél, azonban a félreérthetlenség és a határozottság követelményeit nem teljesíti. Az alperes vizsgálta továbbá a közvetlen üzletszerzési célú adatkezeléssel kapcsolatban nyújtott előzetes felperesi tájékoztatást is. E körben megállapította, hogy az előfizetői szerződés 2.1. pontja ugyan tartalmaz utalást az üzleti célú adatkezelésre, valamint a hozzájáruló nyilatkozat visszavonásának módjára, azonban azok általános jellegük miatt nem alkalmasak tájékoztatási kötelezettség teljesítésének megállapítására. Az alperes rögzítette azt is, hogy az ún. Telekom-fiók felhasználási feltételeire vonatkozó „Adatvédelmi Tudnivalók” elnevezésű dokumentum vonatkozó része nem felelt meg az előzetes tájékoztatásra vonatkozó, az Infotv. 20. § (1) és (2) bekezdéseiben írt követelményeknek. Mindez összegezve azt jelentette az alperes szerint, hogy a felperes még abban az esetben sem rendelkezne érvényes jogalappal az ügyfél személyes adatainak közvetlen üzletszerzési célból történő kezelésére, ha az ügyfél a közvetlen üzletszerzési célú adatkezelés tekintetében nem tett volna tiltakozó nyilatkozatot.

- [3] Az alperes az ügyféli nyilatkozatokkal összefüggésben kiemelte, hogy az ügyfél 2016. december 14. napján küldött elektronikus levelében már azt is kifogásolta, hogy annak ellenére kap közvetlen üzletszerzési célú megkereséseket, hogy korábban ahhoz egyáltalán nem járult hozzá, illetve azt a Telekom-fiókban kifejezetten megtiltotta. Az alperes megállapította, hogy maga a felperes is elismerte, hogy a közvetlen üzletszerzési célú nyilatkozat módosítására vonatkozó ügyintézési csatornák nem működtek megfelelően, továbbá hogy hibát követett el az ügyfélszolgálat, amikor az ismételt megkeresésre sem állította át azonnal az ügyfél státuszát, s erre ténylegesen csak 2017. május 3. napján került sor. Az alperes rögzítette azt is, hogy a felperes közvetlen üzletszerzési célú adatkezeléshez történő hozzájárulás beszerzésére vonatkozó jogsértő tevékenysége nem csupán a hatósági eljárás tárgyát képező egyedi esetben valósult meg, hanem nagyobb számú érintett vonatkozásában.
- [4] A szankció körében az alperes az Infotv. 21. § (1) bekezdés g) pontja

Kf.II.38.169/2018/6.

értelmében a 61. § (3) bekezdés szerint járt el. Rögzítette a bíróság összegének meghatározásakor figyelembe vett tényezőket, így a bírságnövelő, valamint -csökkentő körülményeket, s a maximális bírságösszeg 10%-át látta megállapíthatónak az elérni kívánt cél, a jogszerű gyakorlat kialakítása céljából.

A felperes kereseti kérelme és az alperesi védírat

- [5] A kereset az alperes határozatának felülvizsgálatára és elsődlegesen annak hatályon kívüli helyezésére, másodlagosan a bíróság alóli mentesítésre, harmadlagosan pedig a bíróság mérséklésére és a közzététel mellőzésére irányult. A felperes szerint a panaszos korábban önkéntesen, határozottan és félreérthetetlenül hozzájárult az adatkezeléshez és a hozzájárulás megfelelt a Grtv. és az Infotv. vonatkozó rendelkezéseinek. Az idézett jogszabályi rendelkezések nem tiltják, hogy az érintett a hozzájárulását szerződéses formában adja meg, illetőleg maga a Grtv. „bármely módon” formulát tartalmazza. Ugyancsak téves az alperes megállapítása a Telekom-fiókra vonatkozóan, mivel a jogszabályok nem írnak elő tevőleges magatartást az adatkezelési hozzájárulás vonatkozásában.
- [6] Az alperes álláspontja kizárólag az Európai Parlament és Tanács 2016/679. számú rendelete (a továbbiakban: GDPR) alapján lehetne jogsértő. A felperes állítása szerint a gyakorlata mind a hozzájárulás módja, mind az előzetes tájékoztatás tekintetében valamennyi előfizető esetében megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek. A felperes keresetében a bíróság összegével kapcsolatban utalt arra, hogy az Infotv. vonatkozó rendelkezései a bírságkiszabás körülményei között nem említik a speciális és generális prevenciót, ezért abból alperes jogsértő módon indult ki. Utalt arra is az alperes, hogy a határozat nyilvánosságra hozatalának jogszabályi feltételei nem állnak fenn, mivel az érintettek széles körére vonatkozó megállapítás téves.
- [7] Az alperes védíratában a határozati indokolása alapján a kereset elutasítását kérte. Megjegyezte, hogy a Telekom-fiók vonatkozásában a bírósági gyakorlat az előre kipipált „checkbox”-ot nem tekinti jogszerűnek. Megjegyezte, hogy az ügyben az ún. GDPR. alkalmazására nem került sor, az ugyanakkor nem vitatható, hogy a kifogásolt magatartás felperes tevékenysége alapján nagyszámú ügyfelet érintett, s ezt a bíróságösszeg meghatározásakor az eset körülményei tekintetében figyelembe kellett venni.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság 101.K.700.588/2018/18. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította, perköltség, valamint az illeték megfizetésére kötelezte a felperest. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes adatkezelőnek minősül, s ezt maga sem vitatta. Azt sem vitatta továbbá, hogy a panaszos tiltakozásainak, valamint a Telekom-fiókban végrehajtott módosításnak az Infotv. 21. § (2)

Kf.II.38.169/2018/6.

bekezdésének megfelelően a 15 napos határidőn belül nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a közvetlen üzletszerzési célból lefolytatott adatkezelés jogalapja az Infotv. és a Grtv. rendelkezései értelmében az adatalany előzetes, egyértelmű s kifejezett hozzájárulása. A perbeli esetben megállapítható volt, hogy az előfizetői szerződés nem biztosított megfelelő választási lehetőséget, mivel a szerződéssablon alapján az előfizető a szerződés aláírásával hozzájárulását adta ahhoz, hogy a felperes a személyes adatait közvetlen marketingcélra felhasználja. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes sem a közigazgatási eljárásban, sem a keresetlevelében nem hivatkozott arra, hogy a hozzájárulás tekintetében kétféle szerződési forma állna rendelkezésre. A közigazgatási eljárásban alperes felhívására felperes kizárólag az előfizetői szerződés másolatát mellékelte, s a hozzájárulás megtagadását lehetővé tevő szerződéssablonra nem hivatkozott. Ugyanígy felperes a keresetlevelében tényleges választási lehetőség meglétére utaló kétféle szerződéssablonra tényállítást sem tett. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a hozzájárulással kapcsolatos határozottság és félreérthetlenség követelménye azt jelenti, hogy a hozzájárulásnak aktív magatartásnak kell lennie, így egy előre megjelenített „pipa” a „checkbox”-ban nem igényli a regisztráció megfontolását. A hozzájáruláson alapuló adatkezelés esetében - az elsőfokú bíróság szerint - a hozzájárulás érvényességének alapvető feltétele, hogy az adatkezelőnek olyan tájékoztatást kell biztosítania, amelynek alapján az adatalany felismerheti, hogy az adatkezelés milyen hatással lehet a magánszférájára. Az az adatkezelés lehet jogszerű, melynek körülményei az érintettek előtt maradéktalanul ismertek. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az Infotv. 16. § (1) bekezdése többletkövetelményeket is tartalmaz az Infotv. 20. § (2) bekezdése nem taxatív felsorolásához képest, amelyekre vonatkozóan az előzetes tájékoztatás a hozzájárulás érvényességének szükségszerű feltétele. A bíróság összegével kapcsolatban az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alperesi határozat tartalmazza a mérlegelt körülményeket. Az Infotv. 61. § (4) bekezdése nem taxatív módon rögzíti a bíróság kiszabása körében figyelembe veendő szempontokat, ezért az alperes megalapozottan értékelte a speciális és generális prevenció céljait is. Az eljárás során tanúsított együttműködő magatartás alapvető követelmény, amely jogsértéshez nem köthető, így további enyhítő körülményként történő figyelmen kívül hagyása nem volt jogsértő.

- [9] Az elsőfokú bíróság az érintett körre vonatkozó megállapítást is megalapozottnak találta, mivel a felperes saját adatszolgáltatásán alapult az a megállapítás, hogy pontosan hány természetes személyt érintett a jogsértő gyakorlat.

A felperes fellebbezése, az alperes fellebbezési ellenkérelme

- [10] A felperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a Grtv. 6. § (1) és (2) bekezdései és az Infotv. 3. § 7. pontja jogszabálysértő alkalmazásával hozta meg döntését, megállapítva, hogy a felperesi adatkezelés nem volt jogszerű. A felperes szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak figyelembevételét, hogy a Grtv. 6. § (1) és (2) bekezdése,

Kf.II.38.169/2018/6.

valamint az Infotv. 3. § 7. pontja alapján az előfizetői szerződés megkötésekor, illetve a Telekom-fiók regisztrációjakor hatályos jogszabályok alapján a közvetlen üzletszerzés céljából alkalmazott adatkezelés feltétele csupán az volt, hogy az adatkezeléshez az érintett „valamely”, vagy „bármely” módon hozzájáruljon. A felperes szerint e jogszabályi rendelkezéseknek mind az előfizetési szerződés, mind pedig a Telekom-fiók maradéktalanul megfelelt. A felperes vitatta azt is, hogy az előfizetői szerződés megkötésekor az ügyfélnek nem volt választási lehetősége az adatkezeléssel kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy a felperessel való szerződéskötés, illetve a Telekom-fiók létrehozása az ügyfél választásán alapul. Az ügyfélnek lehetősége volt az adatkezelés megtagadására, mivel a felperesnél e célból két típusú szerződésminta létezik. A felperes megjegyezte, hogy már az alperesnek 2017. június 3. napján kelt levelében is előadta, hogy az előfizetési szerződés megkötése során a közvetlen üzletszerzési célú adatkezeléshez való hozzájárulás megadás nem előfeltétel, tehát az erre vonatkozó nyilatkozata már az alperes előtt is ismert volt.

- [11] A felperes hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság az Infotv. 15. § (1) bekezdésének, az Infotv. 20. § (2) bekezdésének jogszabálysértő alkalmazása által állapította meg, hogy a felperes nem nyújtott megfelelő, előzetes tájékoztatást az ügyfél részére. A felperes kiemelte, hogy az Infotv. 15. §-a és 20. §-a két, egymástól teljesen független rendelkezést tartalmaz. A két rendelkezés nem egymásra tekintettel, hanem egymástól függetlenül értelmezendő. A felperes továbbra is arra utalt, hogy az Infotv. 20. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt kötelező elemek mindegyikéről tájékoztatta az ügyfelet, ugyanakkor a tájékoztatás formájára az Infotv. rendelkezést nem tartalmaz.
- [12] A felperes azt is kiemelte fellebbezésében, hogy jogszerűen tagadta meg az ügyfél hozzájárulásának törlését. Véleménye szerint az Infotv. nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy az érintettek a személyes adatok kezeléséhez adott hozzájárulásukat milyen formában vonhatják vissza. Ilyen rendelkezés hiányában a felperes jogszerűen írhatta elő az előfizetési szerződésben, hogy a személyes adatok kezelésére vonatkozó nyilatkozatok általában az ügyfélszolgálatokon, írásban vagy telefonos ügyfélszolgálaton jelszó-azonosítással módosíthatók vagy vonhatók vissza. A felperes ennek alapján arra hivatkozott, hogy a panaszos nem az előfizetői szerződés által előírt formában terjesztette elő tiltakozását, így azt a felperes jogszerűen utasíthatta vissza.
- [13] A bíróság összegével kapcsolatban a felperes annak jogalapját és összegét is vitatta. Arra hivatkozott, hogy magatartásával nem sértette az Infotv. rendelkezéseit, így bíróság kiszabásának nincs helye, s elsődlegesen annak törlését kérte. Másodlagosan a bíróság összegével kapcsolatban arra utalt, hogy az eltúlzott mértékű, mivel a felperesnek legfeljebb az róható fel, hogy az ügyfélnek az ügyfél tiltakozó nyilatkozatai ellenére is küldött néhány alkalommal közvetlen üzletszerző célú ajánlatokat. Ezen egyetlen formai jogsértésre tekintettel 2.000.000 forint bírság nem alkalmazható.
- [14] A felperes másodlagos fellebbezési kérelemként azt emelte ki, hogy az elsőfokú bíróság súlyosan megsértette a közigazgatási per eljárási szabályait. Jogsértésként elsősorban a Kp. 36. § (1) bekezdését, illetőleg a háttérszabályként alkalmazandó Pp. 110. § (2) bekezdését hivatkozta. Nyomatékkal utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság az alperesi védíratot csak felperes ez irányú figyelmeztető nyilatkozatát követően kézbesítette, amivel késleltette felperes álláspontjának előadását. A felperes utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság a védírat mellékleteit egyáltalán nem kézbesítette felperesnek, így annak megismerésére gyakorlatilag nem volt módja. Az elsőfokú bíróság mulasztására elektronikus eljárásban került sor, ahol nincs akadálya annak, hogy a kézbesítő bíróság észlelje valamely irat melléklete kézbesítése elmaradását. A felperes összegző álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság mulasztása az eljárás lényeges szabályainak megsértését jelentette.

Kf.II.38.169/2018/6.

- [15] Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Az alperes fenntartotta álláspontját arra nézve, hogy felperes az előfizetői szerződésben az ügyfelet megillető lehetőségek vonatkozásában eredetileg nem tett nyilatkozatot, az utóbb előterjesztett hivatkozásai a tényállás megváltoztatására nem adnak alapot. A Telekom-fiók vonatkozásában az alperes ismételten arra hivatkozott, hogy a jogszabályoknak és a kialakult bírói gyakorlatnak nem felel meg, hogy az ügyfél a regisztrációkor egy kattintással elfogadja az előre bepipált, tehát alapértelmezettnek tekintett üzleti célú adatkezelést is. Az adatkezeléssel kapcsolatos tájékoztatás körében az Infotv. 20. § (2) bekezdése értelmezése során az alperes arra hivatkozott, hogy a tájékoztatásnak minden tényre ki kell terjednie. Az alperes szerint a felperes azon hivatkozása is megalapozatlan, mellyel a törlési kérelem megtagadását kívánta alátámasztani. A felperes által sem vitatott tény, hogy még több hónappal az után is küldött a panaszosnak közvetlenül üzletszerzési célú megkeresést, hogy a tiltakozást saját maga is elfogadhatónak tartotta. A bíróság összegével kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes ezen fellebbezési kérelme érdemben nem bírálható el, mivel a felperes az elsőfokú bíróság jogsértése tekintetében a Kp. 85. § (5) bekezdésére hivatkozott, azaz arra, hogy a már megállapított jogsértés kapcsán a bíróság hogyan vizsgálta felül az alperes mérlegelését. Az elsőfokú bíróság eljárási jogsértésével kapcsolatban az alperes arra hivatkozott, hogy a védirat mellékleteként a költségjegyzéket és meghatalmazást csatolt, valamint illetékmentességi nyilatkozatot, ugyanakkor ezek kézbesítésének esetleges elmaradása az ügy érdemét nem érinti.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A Kúria a fellebbezést nem találta megalapozottnak.
- [17] A Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét csak a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési kérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [18] A Kúria ítélezése alapjaként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást elfogadta, amely tényállásból kiemeli azt a körülményt, hogy felperes magánszemély ügyfele már 2016 novemberében jelezte, hogy nem kíván közvetlen üzletszerzési célú hívásokat fogadni, ugyanakkor a felperes rendszerében a kérelem teljesítésére ténylegesen csak 2017. május 3. napján került sor.
- [19] A felperes fellebbezésében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helytelenül alkalmazta az Infotv. vonatkozó rendelkezéseit, elsősorban a 3. § 7. pontjához kapcsolódó Grtv. 6. § (1)-(2) bekezdései körében. Az ügyben kétségkívül alapvető jelentősége van az Infotv. 3. § 7. pontja szerinti értelmező rendelkezésnek a hozzájárulás fogalmának meghatározásában. Ezek szerint: hozzájárulás az érintett akaratának önkéntes és határozott kinyilvánítása, amely megfelelő tájékoztatáson alapul, s mellyel félreérthetetlen beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adat – teljes körű, vagy egyes műveletekre kiterjedő – kezelésére. A hatósági eljárás során az alperes részletesen vizsgálta a felperes szerződéskötési gyakorlatát, illetőleg azokat a lehetőségeket, amely az ún. Telekom-fiók létrehozásakor az előfizető számára rendelkezésre állnak. E körben a Kúria a tényállást illetően azt is hangsúlyozza, hogy felperes az alperesi eljárásban kellő mélységű tényelődást nem terjesztett elő abban a vonatkozásban, hogy a személyes adatok kezelése tekintetében kétféle előfizetői szerződés lehetősége áll fenn. A felperes kizárólag arra hivatkozott, hogy a szerződéssablon alapján a gyakorlata megfelelő, így amikor vele az ügyfél szerződést köt, akkor kifejezett hozzájárulását adja személyes adatainak marketing célú felhasználására. A két szerződésminta létezését a felperesnek a hatósági eljárásban kellett volna az alperes elé tárnia.

Kf.II.38.169/2018/6.

E körben a Kúria nem találta elfogadhatónak felperes előadását az alpereshez intézett, 2017. július 3. napján kelt levelére sem. A levél közvetlenül nem utalt a kétféle szerződési lehetőségre, kizárólag arra hivatkozott, hogy az adatkezelési hozzájárulás nem szerződési feltétel. Figyelembe véve tehát a nyilatkozat előterjesztését, a felperesi eljárással kapcsolatban megalapozottan vehető fel a Kp. 78. § (4) bekezdésének alkalmazása. Mindez azt is jelenti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletével kapcsolatban a fellebbezésben állított ténybeli tévedést nem lehetett megállapítani.

- [20] A Kúria szintén nem látta lehetőségét a felperes által hivatkozott jogi tévedés megállapításának a Grtv. 6. § (1)-(2) bekezdéseire tekintettel. A Kúria nem osztotta a felperes jogértelmezését a Grtv. 6. § (2) bekezdése szerint, mivel az ott használt „bármely” kifejezés a nyilatkozat formai követelményeire vonatkozik, de nem érinti a hozzájárulás önkéntes jellegét, annak egyértelműségét és kifejezett voltát.
- [21] A Telekom-fiókkal kapcsolatban alkalmazott felperesi gyakorlatot szintén helytállóan értékelte az első fokon eljáró bíróság. A hozzájárulással kapcsolatos egyértelműség és kifejezettség követelményének az ún. előre kipipált checkbox alkalmazása nem felel meg, ugyanakkor arra sikerrel hivatkozni nem lehet, hogy a Telekom-fiók létrehozása önálló fogyasztói döntés, amellyel az érintett adatkezelésre is felhatalmazza a felperest.
- [22] A Kúria osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a közvetlenül üzletszerzési célból folytatott adatkezelés jogalapja az Infotv. és a Grtv. rendelkezései értelmében az adatalany előzetes, egyértelmű és kifejezett hozzájárulása. A hozzájárulásnak ezen túlmenően is önkéntesnek kell lennie, mely feltételez valamilyen választási lehetőséget. E törvényi követelményeknek az alperes által vizsgált gyakorlat nem felelt meg, melyhez nem csupán a választási lehetőségek hiánya, hanem a tájékoztatási kötelezettség elégtelen volta is kapcsolódik. Mindkét esetben ugyanis megállapítható, hogy a szerződő, illetve a Telekom-fiók létrehozója közvetlenül nem juthatott olyan ismeretekhez, amellyel megérthette volna a személyes adatai kezeléséből adódó következményeket, illetve azt, hogy e következményeket a későbbiekben hogyan tudja elhárítani, tehát adatkezelési hozzájárulását visszavonni. E körben helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság az Infotv. 20. § (2) bekezdésére, mely az előzetes tájékoztatás követelményére vonatkozik. Ennek értelmében az érintettel az adatkezelés megkezdése előtt közölni kell, hogy az adatkezelés hozzájáruláson alapul vagy kötelező. E körben különös jelentősége van a 20. § (2) bekezdésének utolsó mondatának, mely szerint a tájékoztatásnak ki kell terjednie az érintett adatkezeléssel kapcsolatos jogaira és jogorvoslati lehetőségeire is.
- [23] A Kúria arra is rámutat, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett jogszabályt az Infotv. 15. § és 20. § értelmezése kapcsán. A két rendelkezés, bár eltérő eseteket szabályoz, ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítéletéből is megállapíthatóan – a fellebbezés állításával ellentétben – a két esetcsoportot külön kezelte, rögzítve, hogy a 15. § (1) bekezdése többletelemekeket is tartalmaz az előzetes tájékoztatásról szóló 20. § (2) bekezdéséhez képest. Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperesen nem az Infotv. 15. §-ában foglalt követelményeket kérte számon, hanem a 20. § (2) bekezdésében foglalt követelmények megtartását hangsúlyozta. A Kúria ugyanakkor megjegyzi, hogy felperes ügyfelének előterjesztett kérelmei felperes vonatkozásában felvetik az Infotv. 15. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének teljesítését is.
- [24] Az elsőfokú bíróság helytállóan értelmezte az Infotv. 25. § (2) bekezdését az ügyféli hozzájárulás törlése körében. E törvényhely értelmében: az adatkezelő a tiltakozást a kérelem benyújtásától számított legrövidebb időn belül, de legfeljebb 15 napon belül megvizsgálja, s annak megalapozottsága körében döntést hoz, s a döntésről kérelmezőt írásban tájékoztatja. Ebben a tekintetben a Kúria a tényállást illetően kiemeli, hogy felperes maga is elismerte ügyfélszolgálatának nem megfelelő, illetve késedelmes működését, amely tény az ezen a téren

Kf.II.38.169/2018/6.

előadott kifogásait legalábbis megkérdőjelezi. A Kúria szerint az a körülmény, hogy az Infotv. nem tartalmaz arra nézve rendelkezést, hogy az érintettek milyen formában vonhatják vissza korábban megadott adatkezelési hozzájárulásukat, nem vezethet arra, hogy különböző formai követelményekre hivatkozással az adatkezelő az ügyfél kifejezett szándékával előterjesztett visszavonás alapján ne foganatosítson intézkedéseket. Más megfogalmazásban: egyoldalú formai követelmények alapján az ügyfél alapjogának gyakorlását megnehezíteni nem lehet.

- [25] A Kúria rögzíti azt is, hogy felperest jogszabályi rendelkezés arra nem hatalmazta fel, hogy az előfizetői szerződés körében formai követelményeket támasszon az ügyféli jog gyakorlásával kapcsolatban. Az a körülmény, hogy a törvény a visszavonás alakításait nem határozza meg, önmagában a felperest nem jogosítja fel a szerződéses jogviszonyban ilyen alakításágok előírására, különös tekintettel arra, hogy alapjog gyakorlásáról van szó, amely vonatkozásában nem a formai követelményeknek, hanem az ügyfél kifejezett szándékának van jelentősége. A Kúria álláspontja szerint amennyiben az ügyfél bármilyen módon határozottan és egyértelműen az adatkezelő tudomására hozza korábbi hozzájárulása visszavonását, úgy törvényi rendelkezés hiányában az adatkezelő ezt az ügyféli nyilatkozatot nem hagyhatja figyelmen kívül formai követelményekre hivatkozással.
- [26] Az elsőfokú bíróság döntése az alkalmazott bírság összeg kapcsán is megfelelt a jogszabályi rendelkezéseknek. Az Infotv. 61. § (3) bekezdése szerinti bírság alkalmazása mérlegelési jogkörben történik a közigazgatási szerv részéről. Erre tekintettel az elsőfokú bíróságnak a mérlegelési jogkör megfelelő gyakorlását kellett ellenőriznie, amelyet a jogszabályi rendelkezésekkel összhangban végzett el. Helytállóan utalt arra, hogy az Infotv. 61. § (4) bekezdése nem taxatív módon rögzíti a bírság alkalmazásának szempontjait, ami azt is jelenti, hogy az alperes az eset lényeges körülményeit jelentő speciális szempontokat is figyelembe vehet, ha az a jogsértéssel ok/okozati összefüggésbe hozható. A Kúria a felperesi tevékenység jellemzőire, a potenciálisan érintett ügyfelek számára tekintettel nem tartotta túlzottnak, a bírságmaximum 10%-át kitevő bírságmérték alkalmazását. A jogsértés – a fellebbezési állítással ellentétben – kizárólag felperesnek róható fel, tartalmát tekintve alapjog gyakorlás megnehezítésével függ össze, így a bírság az eset valamennyi körülményeivel összhangban állónak tekinthető.
- [27] A Kúria tévesnek ítélte felperes másodlagos fellebbezési kérelmét is az elsőfokú eljárás szabályainak súlyos megsértésére hivatkozással. A Kúria a felperes másodlagos fellebbezési hivatkozására tekintettel a Kp. 108. § (2) bekezdése alapján áttekintette az elsőfokú eljárás teljes menetét, illetve kiemelten a védírat, valamint a mellékleteinek kézbesítését. A Kúria megítélése szerint a védírat kézbesítésének körülményei nem nehezítették meg felperes eljárási jogainak gyakorlását, különösen álláspontjának előadását, illetve fölösleges költséget sem okoztak. A felperes álláspontjának előadásában nem volt gátolva arra tekintettel, hogy az elsőfokú bíróság csak a kérelmére kézbesítette a védíratot, megjegyezve, hogy maga a védírat az alperesi határozathoz képest új hivatkozást nem tartalmazott. A védírat mellékleteként az elektronikus rendszer csak az alperesi képviselő meghatalmazását, költségjegyzéket, valamint az illetékmentességi nyilatkozatot tünteti fel, amelyek ismerete felperes jogainak gyakorlását nem befolyásolja, s azok kézbesítésével kapcsolatban – mivel azok nem a per főtárgyához tartoznak – az elsőfokú bíróságot külön kézbesítési kötelezettség nem terhelte. A Kúria megjegyzi, amennyiben a felperes a kézbesítési kötelezettség elmulasztását a védíratához csatolt közigazgatási iratanyagra tekintettel látja megállapíthatónak, úgy ez a hivatkozása a Kp. 42. § (2) bekezdésére tekintettel téves, mivel a közigazgatási iratanyag a védíratról elkülönül, annak jogilag nem része. Ezen iratanyagra nézve a Kp. iratbetekintési és másolatkészítési szabályai az irányadók, mellyel kapcsolatban a felperesnek fellebbezési előadása nem volt. Mindez azt jelenti, hogy a Kúria nem tekintette az elsőfokú bíróság

Kf.II.38.169/2018/6.

részéről az eljárási szabályok súlyos megsértésének a védirat közvetlen kézbesítésének elmaradását, illetőleg felhívásra történő kézbesítését, valamint a mellékletek kézbesítésének meilőzését, így ezen okból nem látott lehetőséget az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a Kp. 110. § (2) bekezdése alapján.

- [28] A fentiekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a jogszabályoknak megfelel, így a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján a megtámadott ítéletet helyben hagyta.

Záró rész

- [29] A Kúria a másodfokú eljárásban peresztes felperest kötelezte az alperes jogi képviselével felmerült perköltségének megtérítésére. A jogi képviselő költség a módosított 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés, 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg a képviselő felmerülő munkájának figyelembevételével. A Kúria a másodfokú eljárásban peresztes felperest kötelezte a fellebbezési illeték megfizetésére az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján.
- [30] A Kúria döntésének felülvizsgálatát a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. szeptember 11.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Kalas Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró